ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1966

Vyhlásené: 27.09.1966 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

72

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 5. augusta 1966
O Dohovore o civilnom konaní

Dňa 1. marca 1954 bol v Haagu dojednaný Dohovor o civilnom konaní.

S Dohovorom vyslovilo súhlas Národné zhromaždenie a prezident republiky podpísal listinu o prístupe Československej socialistickej republiky k uvedenému Dohovoru.

Na základe svojho článku 28 vstúpi Dohovor v platnosť pre Československú socialistickú republiku 11. augustom 1966.

Český preklad Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Prvý námestník ministra:

dr. Gregor v. r.

DOHOVOR o civilnom konaní

Signatárske štáty tohto Dohovoru vedené prianím zlepšiť na základe získaných skúseností Konvenciu zo 17. júla 1905 o civilnom konaní rozhodli sa uzavrieť za tým účelom nový Dohovor a dohodli sa na týchto ustanoveniach:

I. Doručovanie súdnych a mimosúdnych spisov

Článok 1

Doručenia spisov v civilných alebo obchodných veciach, ktoré sú určené osobám nachádzajúcim sa v cudzine, vykonávajú sa v zmluvných štátoch na žiadosť konzula dožadujúceho štátu adresovanú orgánu označenému dožiadaným štátom. Žiadosť obsahujúca označenie orgánu, od ktorého pochádza doručovaný spis, meno a postavenie strán, adresu príjemcu, povahu spisu, o ktorý ide, musí byť spísaná v jazyku dožiadaného orgánu. Tento orgán zašle konzulovi listinu preukazujúcu doručenie alebo označujúcu skutočnosť, ktorá doručeniu zabránila.

Všetky závady, ktoré by vznikli v súvislosti so žiadosťou konzula, budú riešené diplomatickou cestou.

Každý zmluvný štát môže vyhlásiť v oznámení adresovanom ostatným zmluvným stranám, že očakáva, že žiadosť o doručenie, ktoré sa má vykonať na jeho území, obsahujúca údaje podľa odseku 1, zašle sa mu diplomatickou cestou.

Predchádzajúce ustanovenia nevylučujú, aby sa dva zmluvné štáty dohodli, že pripúšťajú priame doručovanie medzi svojimi príslušnými orgánmi.

Článok 2

Doručenie vykoná orgán príslušný podľa zákonov dožiadaného štátu. tento orgán sa bude môcť, okrem prípadov predvídaných v článku 3, obmedziť na to, že vykoná doručenie odovzdaním spisu príjemcovi, ktorý ho prijme dobrovoľne.

Článok 3

Spis, ktorý sa má doručiť, pripojí sa k žiadosti vo dvoch vyhotoveniach.

Ak je doručovaný spis spísaný buď v jazyku dožiadaného orgánu, alebo v jazyku dohodnutom medzi dvoma zúčastnenými štátmi, alebo ak je opatrená prekladom do jedného z týchto jazykov, dá dožiadaný orgán v prípade, že také prianie je v žiadosti vyjadrené, doručiť spis vo forme predpísanej vnútorným zákonodarstvom pre výkon obdobných doručení alebo osobitnou formou, pokiaľ táto forma neodporuje tomuto zákonodarstvu. Ak také prianie nie je vyjadrené, dožiadaný úrad sa najprv pokúsi vykonať doručenie podľa ustanovenia článku 2.

Ak niet dohody, preklad uvedený v predchádzajúcom odseku overí diplomatický alebo konzulárny zástupca dožadujúceho štátu alebo prísažný tlmočník dožiadaného štátu.

Článok 4

Výkon doručenia ustanovený v článku 1, 2 a 3 bude sa môcť odoprieť len vtedy, ak štát, na území ktorého by sa malo doručenie vykonať, považuje ho za spôsobilý, aby ohrozil jeho suverenitu alebo bezpečnosť.

Článok 5

Preukaz o doručení sa urobí buď potvrdenkou dátumovanou a overenou príjemcom, alebo potvrdením úradu dožiadaného štátu zisťujúcim vykonanie, formu a dátum doručenia.

Potvrdenka alebo potvrdenie majú byť na jednom z dvoch vyhotovení doručovaného spisu alebo majú byť k nemu pripojené.

Článok 6

Ustanovenia predchádzajúcich článkov nevylučujú možnosť, aby

1. sa účastníkom nachádzajúcim sa v cudzine zasielali spisy priamo poštou,
2. účastníci dali vykonať doručenie priamo výkonnými úradníkmi alebo inými príslušnými úradníkmi v krajine určenia,
3. každý štát dal doručiť spisy určené osobám nachádzajúcim sa v cudzine priamo svojimi diplomatickými alebo konzulárnymi zástupcami.

V každom z týchto prípadov existuje uvedená možnosť len vtedy, keď ju pripúšťajú zmluvy medzi zúčastnenými štátmi, alebo ak niet takých zmlúv, keď tomu štát, na území ktorého sa má doručenie vykonať, neodporuje. tento štát by tomu nemohol odporovať, ak v prípade odseku 1 článku 3 spis sa má doručiť bez donútenia niektorému príslušníkovi dožadujúceho štátu.

Článok 7

Z doručenia nemôže vzniknúť povinnosť na náhradu poplatkov alebo výdavkov akéhokoľvek druhu.

Ak však niet inej dohody, bude dožiadaný štát oprávnený žiadať od dožadujúceho štátu náhradu výdavkov vzniknutých účasťou výkonného úradníka alebo použitím osobitnej formy v prípadoch uvedených v článku 3.

II. Dožiadanie

Článok 8

V civilných alebo obchodných veciach môže sa súdny orgán jedného zmluvného štátu obrátiť v súlade s ustanoveniami svojho zákonodarstva dožiadaním na príslušný orgán druhého zmluvného štátu a požiadať ho, aby vykonal vo svojom obvode buď určitý vyšetrujúci úkon, alebo iné súdne úkony.

Článok 9

Dožiadania bude zasielať konzul dožadujúceho štátu tomu orgánu, ktorý bude označený dožiadaným štátom. Tento orgán zašle konzulovi listinu potvrdzujúcu výkon dožiadania alebo označujúcu skutočnosť, ktorá výkonu dožiadania zabránila.

Všetky závady, ktoré by vznikli pri tomto postupe, budú riešené diplomatickou cestou.

Predchádzajúce ustanovenia nevylučujú, aby sa dva zmluvné štáty dohodli, že pripúšťajú priame zasielanie dožiadaní medzi svojimi príslušnými orgánmi.

Článok 10

Ak niet inej dohody, dožiadanie má byť spísané buď v jazyku dožiadaného orgánu, alebo v jazyku dohodnutom medzi dvoma zúčastnenými štátmi, alebo má byť opatrené prekladom do niektorého z týchto jazykov overeným diplomatickým alebo konzulárnym zástupcom dožadujúceho štátu alebo prísažným tlmočníkom dožiadaného štátu.

Článok 11

Súdny orgán, ktorému je dožiadanie určené, je povinný mu vyhovieť, používajúc tie isté donucovacie prostriedky ako pre vybavenie dožiadania od orgánu dožiadaného štátu alebo žiadosti

urobenej za tým účelom niektorou zúčastnenou stranou. tieto donucovacie prostriedky nemusia sa nevyhnutne použiť, ak ide o osobné ustanovenie sa na súd vo veci konajúcich strán.

Dožadujúci orgán, ak o to žiada, bude upovedomený o dátume a mieste, kde sa dožiadaný úkon uskutoční, aby zúčastnená strana mohla byť pri ňom prítomná.

Vykonanie dožiadania môže sa odoprieť, len ak:

1. nie je istá pravosť listiny,
2. vykonanie dožiadania v dožiadanom štáte nepatrí do súdnej právomoci,
3. štát, na území ktorého by sa malo dožiadanie vykonať, považuje ho za spôsobilé, aby ohrozilo jeho suverenitu alebo jeho bezpečnosť.

Článok 12

V prípade, že dožiadaný orgán nie je príslušný, dožiadanie sa z úradnej povinnosti postúpi orgánu toho istého štátu príslušnému podľa predpisov ustanovených zákonodarstvom tohto štátu.

Článok 13

Vo všetkých prípadoch, v ktorých dožiadanie nevybavil dožiadaný orgán, upovedomí o tom tento orgán ihneď dožadujúci orgán, označí v prípade článku 11 dôvody, pre ktoré sa vykonanie dožiadania odoprelo, a v prípade článku 12 označí orgán, ktorému sa dožiadanie postúpilo.

Článok 14

Súdny orgán, ktorý pristupuje k vybaveniu dožiadania, bude používať zákony vlastnej krajiny, pokiaľ sa týka foriem vybavenia.

Napriek tomu sa však vyhovie žiadosti dožadujúceho orgánu, aby sa postupovalo podľa osobitnej formy, pokiaľ sa táto forma neprieči zákonodarstvu dožiadaného štátu.

Článok 15

Ustanovenie predchádzajúcich článkov nevylučuje možnosť, aby každý štát dal vykonať dožiadanie priamo svojimi diplomatickými alebo konzulárnymi zástupcami, ak to pripúšťajú zmluvy uzavreté medzi zúčastnenými štátmi, alebo ak štát, na území ktorého sa má dožiadanie vykonať, tomu neodporuje.

Článok 16

Z výkonu dožiadania nemôže vzniknúť povinnosť na náhradu poplatkov alebo výdavkov akéhokoľvek druhu.

Jednako, ak niet opačnej dohody, bude dožiadaný štát oprávnený požadovať od dožadujúceho štátu úhradu výdavkov vzniknutých účasťou výkonného úradníka, ktoré boli potrebné, lebo svedkovia sa neustanovili dobrovoľne, alebo náhradu výdavkov vyplývajúcich z prípadného použitia článku 14 ods. 2.

III. Zábezpeka za náklady sporu

Článok 17

Príslušníkom niektorého zo zmluvných štátov majúcim bydlisko v jednom z týchto štátov, ktorí budú vystupovať ako žalobcovia alebo intervenienti pred súdmi iného z týchto štátov, nemôže sa uložiť žalobná zábezpeka ani depozitum akokoľvek označené buď preto, že sú cudzinci, alebo že nemajú bydlisko alebo sídlo v tuzemsku.

To isté pravidlo sa použije o platbe, ktorá by sa mohla žiadať od žalobcov alebo od intervenientov na zaistenie súdnych trov.

Dohovory, ktorými si zmluvné štáty vyhradili pre svojich príslušníkov bez ohľadu na ich bydlisko oslobodenie od žalobnej zábezpeky alebo od platenia súdnych trov, platia naďalej.

Článok 18

Odsúdenia na zaplatenie trov a procesných výdavkov vynesené v niektorom zo zmluvných štátov proti žalobcovi alebo intervenientovi oslobodenému od zábezpeky, depozita alebo platenia buď podľa článku 17 ods. 1 a 2, alebo podľa zákona štátu, kde žaloba bola podaná, stanú sa na žiadosť podanú diplomatickou cestou bezplatne vykonateľnými príslušným orgánom v každom z ostatných zmluvných štátov.

To isté pravidlo sa použije pre súdne rozhodnutia, ktorým bola neskoršie určená výška trov konania.

Predchádzajúce ustanovenia nevylučujú, aby sa dva zmluvné štáty dohodli, že žiadosť o vyhlásenie rozhodnutí za vykonateľné môže urobiť priamo zúčastnená strana.

Článok 19

Rozhodnutia o trovách a procesných výdavkoch budú vykonateľné bez vypočutia strán, avšak s výhradou neskoršej sťažnosti odsúdenej strany podľa zákonodarstva štátu, kde má dôjsť k exekúcii.

Orgán príslušný rozhodnúť o žiadosti týkajúcej sa vyhlásenia rozhodnutia za vykonateľné obmedzí sa na zistenie, či

1. podľa zákona krajiny, kde odsúdenie bolo vyhlásené, spĺňa vyhotovenie rozhodnutia podmienky potrebné pre jeho pravosť,
2. podľa toho istého zákona nadobudlo rozhodnutie právoplatnosť,
3. výrok rozhodnutia je spísaný buď v jazyku dožiadaného orgánu, alebo v jazyku dohodnutom medzi oboma zúčastnenými štátmi, alebo či je opatrený prekladom urobeným v niektorom z týchto jazykov, overeným, ak niet iného dohovoru, diplomatickým alebo konzulárnym zástupcom dožadujúceho štátu alebo prísažným tlmočníkom dožiadaného štátu.

Aby sa vyhovelo podmienkam ustanoveným v odseku 2 článku 1 a 2 postačí buď vyhlásenie príslušného orgánu dožadujúceho štátu o tom, že rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, alebo predloženie riadne overených listín spôsobilých preukázať, že rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Ak niet inej dohody, príslušnosť vyššie spomínaného orgánu potvrdí najvyšší výkonný úradník súdnej správy dožadujúceho štátu. Práve spomínané vyhlásenia a potvrdenia musia byť spísané alebo predložené podľa pravidla obsiahnutého v odseku 2 číslo 3.

Orgán príslušný na rozhodovanie o žiadosti o vyhlásenie rozhodnutia za vykonateľné odhadne, ak o to strana súčasne požiada, výšku nákladov osvedčení, prekladov a overení, o ktorých je zmienka v odseku 2 čísle 3. Tieto náklady budú sa považovať za procesné trovy a výdavky.

IV. Bezplatná právna pomoc

Článok 20

Príslušníkom každého zmluvného štátu poskytne sa v civilných a obchodných veciach vo všetkých ostatných zmluvných štátoch bezplatná právna pomoc ako vlastným príslušníkom týchto štátov v zhode so zákonodarstvom štátu, kde sa o bezplatnú právnu pomoc žiada.

V štátoch, kde existuje právna pomoc v správnych veciach, použijú sa ustanovenia vyššie uvedeného odseku rovnako na veci predložené súdom príslušným v týchto veciach.

Článok 21

Vysvedčenia alebo vyhlásenia o chudobe musia zakaždým vydať alebo prijať orgány miesta obvyklého pobytu cudzinca, alebo ak niet takého miesta, orgány miesta jeho terajšieho pobytu. V prípade, že tieto orgány nepatria k niektorému zmluvnému štátu a neprijímajú alebo nevydávajú vysvedčenia alebo vyhlásenia takej povahy, postačia vysvedčenia alebo vyhlásenia vydané alebo prijaté diplomatickým alebo konzulárnym zástupcom krajiny, ktorej je cudzinec príslušníkom.

Ak žiadateľ nebýva v krajine, kde je žiadosť podaná, vysvedčenie alebo vyhlásenie o chudobe bezplatne overí diplomatický alebo konzulárny zástupca krajiny, kde sa má listina predložiť.

Článok 22

Orgán, ktorý je príslušný vydávať vysvedčenia alebo prijímať vyhlásenia o chudobe, môže si vyžiadať od orgánov druhých zmluvných strán informácie o majetkových pomeroch žiadateľa.

Orgán poverený rozhodovaním o žiadosti o povolenie bezplatnej právnej pomoci má v medziach svojej pôsobnosti právo skúmať vysvedčenia, vyhlásenia a informácie jemu predložené a za účelom ich vyjasnenia dať si predložiť doplňujúce informácie.

Článok 23

Ak sa osoba, ktorá je v núdzi, nachádza v inej krajine, než v tej, v ktorej sa má o bezplatnú právnu pomoc žiadať, môže jej žiadosť o získanie právnej pomoci, doloženú potvrdeniami a vyhláseniami o chudobe a prípadne inými dokladmi potrebnými na prerokovanie žiadosti, zaslať konzul jej krajiny orgánu príslušnému na rozhodnutie o vyššie spomínanej žiadosti alebo orgánu označenému štátom, v ktorom sa má žiadosť prerokovať.

Ustanovenia obsiahnuté v článku 9 ods. 2, 3 a 4 a v článkoch 10 a 12 zhora sa týkajúcich dožiadaní použijú sa na postúpenie žiadostí o získanie bezplatnej právnej pomoci a ich príloh.

Článok 24

Ak sa právna pomoc poskytla príslušníkovi niektorého zo zmluvných štátov, nebude žiadajúci štát uhrádzať dožiadanému štátu bez ohľadu na ich formu trovy za doručenia, ktoré sa vzťahujú na to isté konanie a ktoré sa majú vykonať v niektorom inom z týchto štátov.

Rovnako tomu bude pri dožiadaniach s výnimkou výdavkov platených znalcom.

V. Bezplatné vydávanie výťahov z matrík

Článok 25

Príslušníci niektorého zo zmluvných štátov, ktorí sú v núdzi, budú si môcť dať za rovnakých podmienok ako vlastní štátni občania vydať zadarmo výťahy z matrík. Listiny potrebné pre ich sobáš overia diplomatickí alebo konzulárni zástupcovia zmluvných štátov bez poplatku.

VI. Väzba pre dlhy

Článok 26

Väzba pre dlhy buď ako exekučný prostriedok, alebo iba zabezpečujúce opatrenie nebude sa môcť použiť v civilnej alebo obchodnej veci voči cudzincom, ktorí sú príslušníkmi niektorého zo zmluvných štátov, v prípadoch, v ktorých by nebola použiteľná voči príslušníkom dotyčnej krajiny.

Skutočnosť, ktorej sa môže dovolávať príslušník bývajúci v krajine, aby dosiahol zrušenie väzby pre dlhy, má mať ten istý účinok v prospech príslušníka niektorého zo zmluvných štátov, a to i vtedy, ak táto skutočnosť nastala v cudzine.

VII. Záverečné ustanovenia

Článok 27

Tento Dohovor je otvorený na podpis štátom zastúpeným na VII. zasadaní Konferencie medzinárodného súkromného práva.

Dohovor bude ratifikovaný a ratifikačné listiny sa uložia na Ministerstve zahraničných vecí Holandska.

O každom uložení ratifikačných listín spíše sa protokol, ktorého jedna overená kópia bude zaslaná diplomatickou cestou každému zo signatárskych štátov.

Článok 28

Tento Dohovor vstúpi v platnosť šesťdesiaty deň začínajúc od uloženia štvrtej ratifikačnej listiny ustanovenej článkom 27 ods. 2.

Pre každý signatársky štát ratifikujúci neskoršie Dohovor nadobudne účinnosť šesťdesiaty deň začínajúc od dátumu uloženia jeho ratifikačnej listiny.

Článok 29

Tento Dohovor nahradí vo vzťahoch medzi štátmi, ktoré ho ratifikovali, Dohovor o civilnom konaní podpísaný v Haagu 17. júla 1905.

Článok 30

Tento Dohovor sa bez ďalšieho vzťahuje na materské krajiny zmluvných štátov.

Ak niektorý zmluvný štát si praje uviesť ho v platnosť vo všetkých ostatných územiach alebo v takých iných územiach, medzinárodné vzťahy ktorých zabezpečuje, oznámi svoj úmysel v tomto smere listinou, ktorá bude uložená na Ministerstve zahraničných vecí Holandska. Toto ministerstvo zašle diplomatickou cestou overenú kópiu každému zmluvnému štátu.

Dohovor nadobudne platnosť vo vzťahoch medzi štátmi, ktoré nepodajú v 6. mesiacoch od tohto oznámenia námietky, a medzi územím alebo územiami, medzinárodné vzťahy ktorých sú zabezpečené dotyčným štátom a pre ktoré oznámenie sa urobilo.

Článok 31

Každý štát nezastúpený na VII. zasadaní Konferencie môže pristúpiť k tomuto Dohovoru, pokiaľ tomu štát alebo viaceré štáty, ktoré ratifikovali Dohovor, nebudú odporovať v lehote šiestich mesiacov od dátum oznámenia o tomto pristúpení urobeného holandskou vládou. Pristúpenie sa uskutoční spôsobom ustanoveným v článku 27 ods. 2.

Rozumie sa, že pristúpenia nemôže nastať skôr, než vstúpi v účinnosť tento Dohovor podľa článku 28 ods. 1.

Článok 32

Každý zmluvný štát, ktorý podpisuje alebo ratifikuje tento Dohovor alebo k nemu pristupuje, môže si vyhradiť obmedzenie použitia článku 17 na príslušníkov zmluvných štátov obvykle majúcich sídlo na jeho území.

Štát, ktorý použije možnosť predvídanú v predchádzajúcom odseku, bude môcť požadovať, aby ostatné zmluvné štáty použili článok 17 len v prospech tých jeho príslušníkov, ktorí obvykle majú sídlo na území zmluvného štátu, pred súdmi ktorého vystupujú ako žalobcovia alebo intervenienti.

Článok 33

Tento Dohovor bude v účinnosti päť rokov začínajúc od dátumu označeného v článku 28 ods. 1.

Táto lehota sa počíta od tohto dátumu, i pokiaľ ide o štáty, ktoré budú Dohovor ratifikovať alebo k nemu pristúpia neskoršie.

Dohovor bude obnovený mlčky vždy na ďalších päť rokov, pokiaľ sa nevypovie. Vypovedanie bude sa musieť oznámiť najmenej šesť mesiacov pred uplynutím lehoty Ministerstvu zahraničných vecí Holandska, ktoré o tom upovedomí všetky ostatné zmluvné štáty.

Vypovedanie sa môže obmedziť na územie alebo len na niektoré z území označených v oznámení urobenom podľa článku 30 ods. 2.

Vypovedanie bude mať účinok len v pomere k štátu, ktorý ho oznámi. Dohovor zostane v účinnosti pre ostatné zmluvné štáty.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne splnomocnení svojimi príslušnými vládami, podpísali tento Dohovor.

Dané v Haagu 1. marca 1954 v jednom vyhotovení, ktoré sa uloží v archívoch vlády Holandska a ktorého jeden overený rovnopis sa zašle diplomatickou cestou každému zo štátov zastúpených na VII. zasadaní Haagskej konferencie o medzinárodnom súkromnom práve.

*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.